

ikke er naaet frem til Rigsdagen, maa meddele, at der efter Indbydelse af De samvirkende danske Landboforeninger den 10. Marts dette Aar holdtes et Møde i Odense, hvor der var mødt delegerede fra 26 af de 34 Landboforeninger, der har befattet sig med Auktionsvirksomhed, og der blev vedtaget enstemmigt en Resolution, som jeg vil bede Formanden om Tilladelse til at oplæse; den er ikke ret lang. Den lyder saaledes: „Forsamlingen udtaler, at den bestaaende Auktionslovgivning er forældet og en absolut Hindring for, at Landbrugets Produkter og Besætning paa en økonomisk forsvarlig Maade kan omsættes ved offentlige Auktioner under de Former, hvorunder disse nu drives, og med de derfor foreskrevne Gebyrer og unødige Omkostninger, at Landboforeningers Auktionsvirksomhed indenfor Medlemmernes Kreds modvirker uheldige Samlingsauktioner og endnu værre Kontraktsalg og er en enkelt Side af alt bestaaende Foreningers Arbejde i Landbrugets Interesse, at man samtidig med at henlede Opmærksomheden paa denne nye af Landboforeningerne kontrollerede Omsætningsform fremsætter Ønske om Lovgivningsmagts Støtte herfor, navnlig derigennem, at Udpantningsret indrømmes, og endelig at man, under Hensyn til foreliggende Resolutioner fra Finansministeriet og Justitsministeriet og den hidtil med Myndighedernes Billigelse faktisk bestaaende Tilstand, forventer, at Sagen tages op til en samlet Overvejelse af Regering og Rigsdag, og at der, indtil saadant sker, ikke søges lagt nogen Hindring i Vejen for denne Virksomhed i Retning af at sidestille disse Foreningsauktioner med offentlige Auktioner.“ Efter det Resultat, Udvalget er kommet til, og den Henstilling, der er rettet fra Udvalgets Side, tør man vel gaa ud fra, at der ikke fra Ministeriets Side vil blive foretaget noget imod disse Foreningsauktioner, men at det gaar paa samme Maade som hidtil, og at der træffes Foranstaltninger til en Revision af Auktionsloven.

Hele det Lovgivningsarbejde, vi her beskæftiger os med, foreligger altsaa, naar man skal sige det lige ud, som det er, saaledes at de Radikale og Socialdemokraterne har sluttet et Forlig med Højre mod Venstre, gaaende ud paa at kuldkastrer den

to Gange vedtagne Retsreform, og dette sker paa et Tidspunkt, da man skulde mene, at Sammenholdet mellem de Radikale, Socialdemokraterne og Venstre var paakrævet. Hvorvidt Højre spekulerer i denne Situation, [tør jeg ikke udtale mig om. Vi nærmer os jo nu Paasketider, og det er et Paaskeforlig, der her er Tale om. Paaskeforlig er som bekendt ikke noget ukendt, og her er altsaa sluttet et nyt mellem de før nævnte, tre Partier mod Venstre. Jeg skal ikke nægte, at den Hidsighed og — for ikke at bruge en for yderlig Udtryksmaade — den stærke Maade, hvorpaa Sagen er baaret frem af Regeringspartiet mod os, nødvendigvis har maattet overraske Venstre. Jeg synes, den er i skarpeste Modstrid med Konseilspræsidentens Programtale. Tilsigter man en Overrumpling af Befolkningen? Vil man have Sagen ført igennem, forinden der bliver Tid til, at Befolkningen kan reagere imod den? Hele Befolkningens Opmærksomhed er jo som bekendt i Øjeblikket optaget af en stor Sag, af Grundlovssagen. Der er ingen ude i Landet, der, politisk talt, tænker paa noget andet. Men det kan jo hænde, at navnlig Landbefolkningen bagefter opdager, at der pludselig er blevet gennemført en for den overordentlig besværlig Ordning, og at denne er blevet vedtaget, uden at man i Virkeligheden har været opmærksom paa, hvad der er foregaaet. Alt tyder paa, at Regeringen agter at bruge det Flertal, den har, medens den har det, og medens Venstre, som Landborepræsentanterne, ikke kan hindre Sagens Gennemførelse; men lad os dog se, om det sker. Lad os se, om i hvert Fald de radikale Venstremænd her i Tinget — der er dog nogle af dem —, som har nogen Forbindelse ude i Landet, virkelig vil være med til at gennemføre og tør byde deres Vælgere en saadan Lov, og lad os se, om der kan skabes et Flertal i Landstinget, som er i Stand til af den Grund at se bort fra Landboernes Interesser i dette Spørgsmaal. Fra Venstres Side anbefaler vi den vedtagne Lov som en vidtgaende Reform at begynde med, og vi føjer til, at Erfaringen kan lære os, naar og hvorledes vi mest praktisk kan gaa videre. Den subsidiære Tilslutning, vi har givet til nogle af Flertal-